

4 עניינים

מסעו המפלא של משה, הנער שהתעשר ושב לכור מחצבתו על ספונה של הטיטאניק, בעקבות שרשיה האבודים של משפחתו

מאת: אברהם אוחיון
ציורים: דן בר לב

הספר מוקדש בחיבה יתרה לילד הרך והנעים בנם של קדושים
ה"ה **דוד חי** נ"י
לבית משפחת שתיאת היקרה הע"י
האב רבי **סלמאן** שליט"א
והאם מנב"ת מרת **תהילה** תחי'
וכן לאחיו הרכים והנעימים
ה"ה **רחלי ואליהו** נ"י
יהי רצון שזכות התורה תעמוד להם
ולמשפחתם המופלאה ויזכו לגדול לתורה,
למצוות, לחופה ולמעשים טובים לתפארת
הוריהם ומוריהם וירונו נחת את כל
סובביהם לאורך ימים ושנים טובות מתוך
בריאות איתנה, הרחבת הדעת ונהורא
מעליא, אמן.

ציורים:

דן בר-לב

עריכת לשון:

הרב שאול עובדיה פתיה

הגהות וניקוד:

יהודית הירשמן

הגהות לשון:

הרב מאיר ארלנגר

עיצוב ועימוד:

מירי פלקסר

ניהול גרפי:

אברהם אוחיון

©

כל הזכויות שמורות

אין להעתיק או להפיץ ספר זה או קטעים ממנו בשום צורה ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני לרבות צילום והקלטה ללא אישור בכתב מהמוציא לאור

נדפס בישראל שבט תשע"ח

להזמנות ומשלוחים של ספרי הרב אברהם אוחיון:

050-4164-500

4164500@gmail.com

פרולוג

מוישי הצעיר גדל בכפר הקטן והשלו עם בני משפחתו, אולם הוא לא השלים עם החיים הפשוטים שחיו הנוריו. הוא שאף תמיד לגדל ולהתעשר. הוא הקים קו אספקה של ביצים וחלב, והעסק שהפך מצלח נמכר ביום מן הימים לבערל העסקן תמורת ארבע מאות זהובים.

את הכסף השקיע מוישי בחנות שעונים שפתח בעיר הגדולה, והברכה שרתה בעמלו. אולם במקביל, החל מתרחק מכור מחצבתו. באשר הצע לו, לימים, להיות שתף בעסקי ההלבשה של מר בלוצ'י האיטלקי, לא היה מאשר ממנו. מוישי השקיע את כל הונו בעסקה.

באותו זמן יצאה הטיטאניק להפלגת הבכורה שלה, ומוישי הצטרף להפלגה, ביאה לעשיר רם מעלה כמותו, שם קבל את הבשורה המרה, כי מר בלוצ'י פשט את הרגל. מוישי, שאבד את כל כספו בן רגע, שאל את נפשו למות.

ואז, בשעת ערב, סטתה הטיטאניק ממסלולה והתנגשה בקרחון ענק. הטיטאניק ירדה למצולות, אולם רק מעט מנוסעיה נצלו. מוישי, שבקש לעלות על אחת מסירות ההצלה, נדחה בבדין. המלחים ידעו כי הוא פושט רגל והתייחסו אליו בהתאם.

וכך מצא את עצמו מוישי נאחז בכפיס עץ, יחד עם עוד גוי זקן, מבקש מפלג והצלה מן הפנים הקפואים. שם שב מוישי בתשובה שלמה, בלב קרוע ומרתח, כשהוא נושא את ודיו האחרון. ואז הגיעה ישועתו המפלאה. יוהן, הגוי הזקן, התרגש למשמע ודיו של מוישי ומסר לו את מספר הכספת הסודית שלו בשוויץ. יוהן הסתלק מן העולם בעבר זמן קצר, ומוישי, ששרד את הטביעה, הפך לעשיר מפלג.

מוישי שב בתשובה שלמה, הקים מוסדות תורה וחסד והחל שוקד על התורה ועל העבודה. ואולם, נפשו של מוישי טרם מצאה מנוחה. הוא בקש אות משמים, כי היה שב בתשובה גם אלו לא היה מתעשר, ותפלתו נענית. זמן קצר לאחר מכן הוא נופל ברשתם של שני בריונים המציגים עצמם כאחי אביו. הללו דרשו ממנו את כל הונו של יוהן, כשהם מחזיקים באביו כבן ערבה.

מוישי עומד בנסיון בגבורה. הוא עושה את דרכו לכספת שבשוויץ ומגלה את ספרו המפתיע של יוהן. יוהן מתגלה כ... דודו!

בסופו של דבר נחלץ מוישי מן הצרה, ושני בריונים נלכדים במבצע מבריק. ואולם, מתברר כי ענפי המשפחה טרם התגלו בשלמות. שפרה, האחות לבית ולס, נטמעה אף היא בין הגוים, עד שגלתה את יהדותה. ועל כן, בכפר הבא.

כאן המקום להודות לעוסקים במלאכה, הצות המבחר והמקצועי.

ראשית, אשגר מלות ברכה ואין סוף הכרת הטוב למי שמתלה אלי בעבודתי, במסירות אין קץ ובנאמנות שלמה זה שנים רבות, הלא הוא עורך הלשון המקצועי והמיחד, ידידי ורב חביבי, הרה"ג רבי שאל עובדיה פתיה שליט"א. על שסייעני ומסייעני תדיר, הן בעריכת הלשון והן בהאדרת התכן בדרך היחודית, המקצועית והמדיקת. ועתה שם את כל כחו ומרצו לפאר את הספר החשוב הזה ולסייע בהגשתו לכדי יצירה משלמת ושופעת חן. תודה מיחדת לידידי היקר, האמן והצייר דן בר-לב, על ציירי הקומיקס המקסימים והמקצועיים ועל אשר סיע בכל שלבי יצירת הספר בעצותיו המחכימות והקולעות אל המטרה. חפנים של תודה והערכה לנכדנית והמגייה המקצועית, הגב' יהודית הירשמן. בן אודה למעצבת והגרפיקאית ביד אמן, הגב' מירי פלקסר, על עיצוב ועמוד הספר.

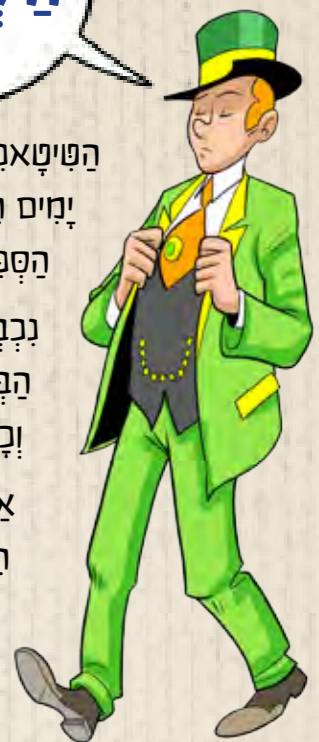
תודה מיחדת לילדי הנפלאים: דוד, רפאל, יהודה, יוסף ואהרן, אשר תרמו מ'נסיונם' נקדות חן וסייעו אף הם בשפאר התכן והציורים.

אחרית דבר, אודה לרעייתי הכבודה והחשובה, אשת חיל עטרת בעלה, מרת נעמה תחי, אשר היא כדבר המעמיד לכל מלאכת הקדש, משלה אני פועל וממנה אני שואב את כוחתי, ולה אני חב את הכרת תודתי, כי לולא סיעה התמידית בכל המפעל הגדול הזה, לא יבלתי לברך על המגמר של שום יצירה, ולפיכך - שלי ושלכם, שלה הוא. יזכנו ה' לחיים ארפים ומתקנים ולראות נחת מכל עמלנו, אמן.

קריאה מהנה ומועילה אברהם אוהיון

הקדמה

הטיטאניק, ספינת הענק, הייתה ונותרה סמל ועדות לאזלת ידו של האדם. באותם ימים העצימה ספינת הפאר את תחושת שכרון הכח בעולם המערבי, שכן בוני הספינה היו בטוחים ששום כח בעולם לא יוכל לה.

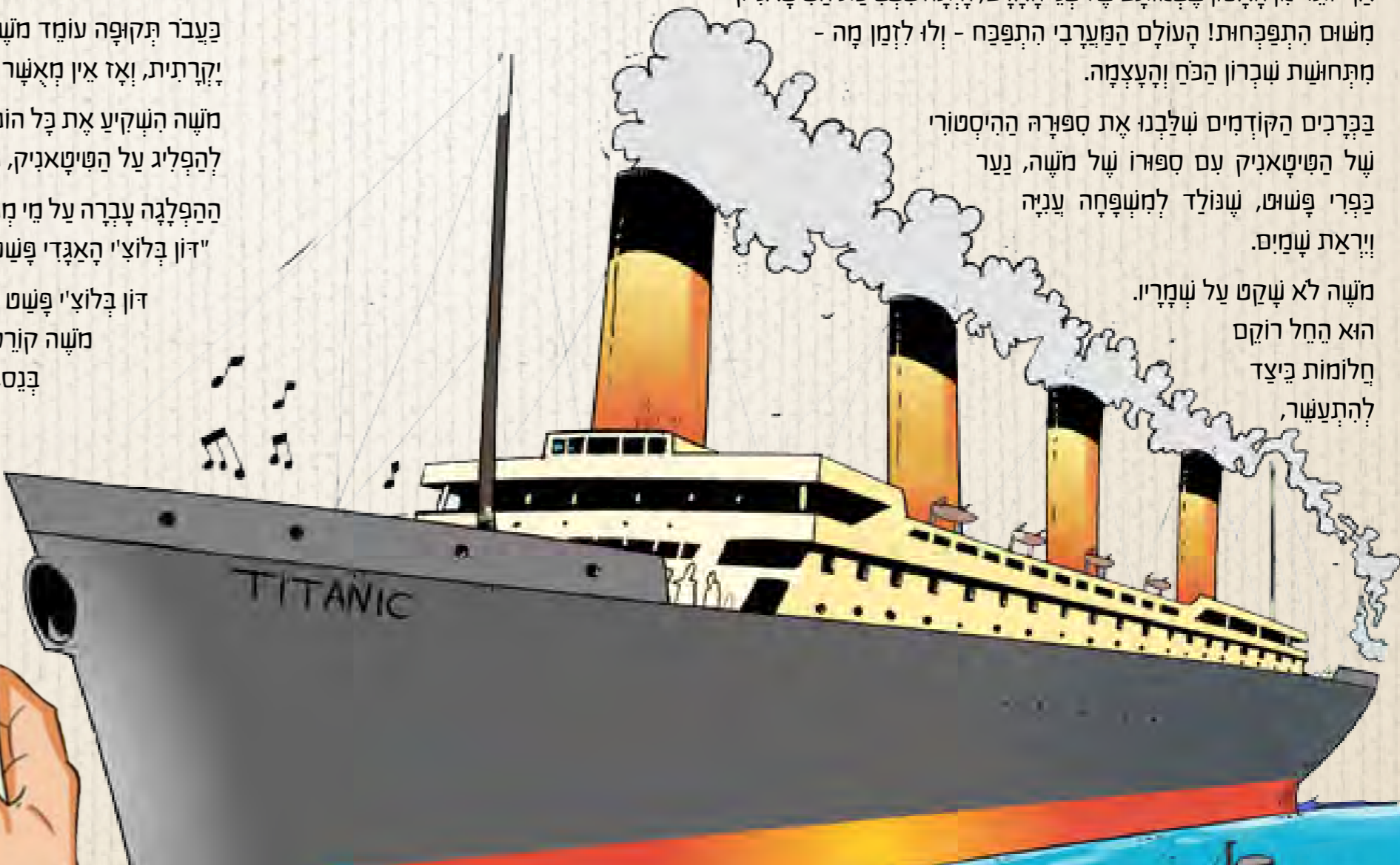
נכבדי אותו דור, עשירים מפלגים ואנשים רמי מעלה, מהרו להרשם להפלגת הבכורה. מי שזכה להצטרף להפלגה, ראה בכך אות וסימן למעמדו המכבד, וכל אלו שלא זכו לכך ונותרו על החוף הביטו בהם בקנאה מהולה בהערצה. אך תחושת שכרון הכח לא ארכה זמן רב. הספינה האדירה והעצמתית התנגשה בשרטון של קרח. היה זה לילה אפל, זמן רב ארוך עד שהקברניטים הזוחלים הבינו כי הם נתונים בסכנת חיים...

הזיחות עלתה לנוסעי הספינה בדמים מרבים. האסון הנורא שהתרחש באותו לילה, גבה את חייהם של למעלה מאלף בני אדם. רק מעט מיושבי הספינה נצלו ממות.

אך יותר מן האסון שבמותם של בני האדם, הייתה בטביעת הטיטאניק משום התפכחות! העולם המערבי התפכח - ולו לזמן מה - מתחושת שכרון הכח והעצמה.

בכרכים הקודמים שלבנו את ספורה ההיסטורית של הטיטאניק עם ספורו של משה, נער כפרי פשוט, שנולד למשפחה עניה וראת שמים.

משה לא שקט על שמריו. הוא החל רוקם חלומות כיצד להתעשר,

ועם חלוף הזמן ראה ברכה בעמלו. אט אט צבר כסף ורכש נכסים, וההמשך ידוע.

משה עוזב את הכפר הקטן והדל ועוקר אל העיר הגדולה, שם הוא שולח ידיו בעסקים, מתלבש בהדר ורוכש לו שם ומעמד. אולם אליה וקוץ בה. התרחקותו של משה ממשפחתו העניה גורמת לו להתרחק גם מארח החיים הצנוע והשמרני שעל ברכיו גדל. הוא נוטש את החמש ואת הגמרא, ומסגל לעצמו ארח חיים רהבתי וגשמי.

בעבר תקופה עומד משה בפני עסקה עם דון בלוצי, אחד מעשירי איטליה, המחזיק ברשת אפנה יקרתית, ואז אין מאשר ממנו.

משה השקיע את כל הונו בשתפופת המזהירה. ואולם זמן קצר לפני הפתיחה הראונית, בקש משה להפליג על הטיטאניק, ביאה וכיאות לעשיר רם מעלה כמותו.

ההפלגה עברה על מי מנוחות, אולם באחד מימי ההפלגה מתקבל בספינה עתון ובו ידיעה מרעישה. "דון בלוצי" האגדי פשט את הרגלו!!! מכריזה הכותרת.

דון בלוצי פשט את הרגל, כשהוא גורר עמו את כל שתפיו, עליהם נמנה גם משה, מידענו. משה קורס מתעלף, זמן קצר לאחר מכן שוקעת הטיטאניק במצולות, ומשה, שנצל בגס, מוצא עצמו על רפסודה קטנה, בחברתו של גוי זקן ושבע ימים. שם, על הרפסודה הקטנה, נושא משה את ודי חיו מלב קרוע ומרפתח, ומתקרב לאביו שבשמים כפי שלא התקרב מעודו.

בלוצי האיטלקי פשט את הרגלו!

NEWS-PAPER

בלוצי בע"מ פושט רגלו!
כל הפרטים

ביתו של ר' דוד ולס

שפירה, האזיני לקול הלמוד, אמנם אינך מבינה, אולם הנשמה שלך קולטת את הקדשה.

אבא!!! ה...הקו...!

אוי, מה זאת? האם שרפה מתפשטת בעירה?

והנה, מגיע ריח שרפה לאפס של בני הבית.

ישועתו הגיעה מכאן בלתי צפוי. יוהן ברנהרד, גוי זקן שנאחז עמו ברפסודה, מוריש לו את כל הונו כשהוא מוסר לו את מספרה הסודי של כספתו שבשניץ! יוהן נפטר בעבר כמה רגעים, ומשה שונד את הארוע והופך לעשיר מפלג, מקים מוסדות תורה וחסד וזוכה לשני שלחנות, אולם נפשו אינה יודעת מנוח. הוא חושש, כי אלו יהיה נותר עני - לא היה שוב בתשובה.

הסימן שבקש משה מן השמים, התקבל לאלתר. היה זה כאשר שני ברנשים, שהציגו עצמם כאחיו של יוהן, העשיר שהוריש לו את כל הונו, דרשו ממנו את כל כספו, כשהם מחזיקים באביו בכו ערבה. בלית בררה נענה מוישי לבקשתם, אולם אז מתגלים פרטים מפתיעים בנוגע לעברה של משפחתו, ומוישי מגלה כי יוהן אינו אלא דודו! שני הברנשים, אחיו החורגים של דודו, נלכדים במבצע מבריק.

ואולם מתברר, כי לא כל ענפי המשפחה נחשפו. בכרך זה נעקב אחר תלאותיה של שפירה, אחותו של זלמן, שהפכה לסבתלנה. גם היא מוצאת את דרכה בחזרה אל היהדות בנסבות מפתיעות, וחייה וחי בעלה נצלים על ספונה של הטיטאניק על ידי... מוישי, בן אחיה!

מקס, אני מתמנן אליך, שמר על יעקב עד יעבר זעם...

ומה תתן לי בתמורה?

את כל מה שיש לנו! רק שמר על יעקב, ובשגדל מסר אותו לידים יהודיות...

הקוזקים באים! הקוזקים באים!

דוד!

שמואל וזלמן הספיקו לברח יעקב אצל השכנים, באי נחביא מהר את שפרה לפני ש...

ובינתיים בביתם, רבקה מחזיקה את שפרה הקטנה בכדיה.

רבנו של עולם, עזר לנו לעמד בנסיון, עזר לנו למסר נפשנו על קדוש השם...

נכון, את צודקת. שמואל, זלמן, היו נכונים לברח... אוי, רבקה, אנסה למסר את יעקב הקטן לידי השכנים... הרי לא נוכל למלט את נפשו הרכה.

דוד, עלינו לחשוב בנרצות. הסכנה קרבה, עלינו להציל, לכל הפחות, את הילדים...

אוי, געואלד, הקוזקים, ה' ישמרו!

יהודים פחדנים, מוגי לב שכמותכם! ודאי תאכו להשתחות לצלב בכדי להציל את נפשותיכם העלובות...

יהודים אנחנו! יהודים נמות! לא נחלל את נפשנו בטמאת הצלב!

אוי וי!!!

יעכשו את יעקב הקטן, מהר!!!

שמואל וזלמן, אהובי, ברחו והצילו את עצמכם. אני אנסה לחלץ ולהציל את שאר הילדים. את יעקב הקטן אמסר לידי השכנים, וה' יעזר...

זכרו להיות יהודים, בכל מקום ובכל מצב!